

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 21 d. (*)

„Direktyva 2006/112/EB – Pridėtinų vertės mokestis – Prekių tiekimas – Sąvoka – Banko kortelių naudojimas apgaule“

Byloje C-494/12

dėl *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Jungtinė Karalystė) 2012 m. spalio 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. lapkričio 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Dixons Retail plc

prieš

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas R. Silva de Lapuerta (pranešėjas), teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot ir A. Arabadjiev,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- *Dixons Retail plc*, atstovaujamos advokate A. Brown,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos A. Robinson,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal, A. Cordewener ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinų vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 14 straipsnio 1 dalies ir 73 straipsnio aiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Dixons Retail plc* (toliau – *Dixons*) ir *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (toliau – *Commissioners*) ginčą dėl atsisakymo patenkinti *Dixons* pateiktą prašymą grąžinti šios bendrovės deklaruotą ir sumokėtą pridėtinų vertės mokestį

(toliau – PVM) už sandorius, vykdytus nuo 2005 m. lapkričio 13 d. iki 2008 m. lapkričio 30 d.

Teisinis pagrindas

Direktyva 77/388/EEB

3 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 2 straipsnio 1 punkte nustatyta:

„[PVM] apmokestinamas:

1) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygą prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Prekių tiekimas“ – tai teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas.“

5 Minėtos direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Šalies teritorijoje

1. Apmokestinamųjų vertė sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šių prekių ar paslaugų kaina;

<...>“

Direktyva 2006/112

6 Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta, kad PVM objektas yra paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.

7 Šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Prekių tiekimas“ – tai teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas.“

8 Pagal minėtos direktyvos 73 straipsnį:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytąsias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekų tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigijančio asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

Pagrindiniai byla ir prejudiciniai klausimai

9 *Dixons* yra PVM grupei, prekiaujančiai elektros prietaisais, atstovaujanti narė.

10 *Dixons* su *American Express Europe Ltd* (toliau – *AmEx*) siejo sutartis, pagal kurią, jei

vienas iš jos klientų naudojosi *AmEx* išduota kortele kaip mokėjimo priemone, *Dixons* privalėjo priimti šią kortelę, o *AmEx* sąpareigojo sumokėti *Dixons* šio kliento su šia kortele pirktą prekių kainą atžymus komisiją mokėti su sąlyga, kad laikytasi nustatytą procedūrą.

11 Kalbant apie sandorius, už kuriuos atsiskaityta kitomis nei *AmEx* išduotomis kortelėmis, tokia pačia sutartimi *Dixons* buvo susijusi su *National Westminster Bank plc*, veikiančiu *Streamline* vardu (toliau – *Streamline*).

12 Deklaravusi ir sumokėjusi PVM už sandorius, vykdytus nuo 2005 m. lapkričio 13 d. iki 2008 m. lapkričio 30 d., *Dixons* paprašė *Commissioners* grąžinti šį mokėtą, tačiau jie atmetė šį prašymą.

13 Siekdama minėto grąžinimo *Dixons* pateikė skundą *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* dėl *Commissioners* sprendimo.

14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusiame teisme pateiktas skundas susijęs su sandoriais, už kuriuos atsiskaityta kortele (nors, kaip vėliau paaiškėjo, už juos atsiskaityta kortele apgaule) ir už kuriuos pagal su *AmEx* ir *Streamline* sudarytas sutartis šios įmonės sumokėjo *Dixons*.

15 Šiuo klausimu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, nepaisant kortelių naudojimo apgaule, nei *AmEx*, nei *Streamline* nepasinaudojo atgrąžtinio reikalavimo teise iš *Dixons* arba neatsisakė nuskaityti, kaip jiems buvo leidžiama pagal minėtas sutartis, jei nesilaikoma jose numatytą procedūrą. Todėl *AmEx* ir *Streamline* mokėjimai, įskaitant PVM dalį, liko *Dixons*.

16 Šiomis aplinkybomis *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ji taikoma, kai prekės fiziškai perduodamos apgaulės būdu – prekes įsigyjantis asmuo sumoka kortele, žinodamas, kad neturi leidimo ją naudotis?

2. Ar, kai prekės fiziškai perduodamos apgaule pasinaudojus kortele, atliekamas Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalyje numatytas „teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas“?

3. Ar Direktyvos 2006/112 73 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas, kai prekes perleidžiantis asmuo gauna mokėjimą pagal sutartį, pagal kurią trečiasis asmuo sąpareigojo atlikti tokius mokėjimus, susijusius su atsiskaitymu kortele, nors prekes įsigyjantis asmuo žino, kad neturi leidimo naudotis kortele?

4. Ar, kai trečiasis asmuo sumoka pagal prekes perleidžiančio asmens ir trečiojo asmens sutartį, tuo atveju, kai prekes perleidžiančiam asmeniui pateikiama kortelė, kuria prekes įsigyjantis asmuo neturi teisės naudotis, mokėjimas iš trečiojo asmens gaunamas „už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą“, kaip numatyta Direktyvos 2006/112 73 straipsnyje?“

Dėl prejudicinių klausimų

17 Klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas iš esmės klausia, ar fizinis prekės perdavimas pirkėjui, kuris apgaule pasinaudoja banko kortele kaip mokėjimo priemone, yra „prekių tiekimas“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalį, ir ar tokio perdavimo atveju trečiojo asmens atliktas mokėjimas taikant jo ir šios prekės tiekėjo sudarytą sutartį, pagal

kuri? šis tre?iasis asmuo ?sipareigojo sumok?ti šiam tiek?jui už jo parduotas prekes pirk?jams, pasinaudojusiems tokia kortele kaip mok?jimo priemone, yra „atlygis“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? ir Direktyvos 2006/112 73 straipsn?.

18 Pirmiausia reikia pažym?ti, kadangi Direktyva 2006/112 ?sigaliojo 2007 m. sausio 1 d., jos nuostatos taikomos tik pagrindin?je byloje nagrin?jamiems sandoriams, sudarytiems po šios dienos. Sandoriams, sudarytiems iki šios dienos, reikia taikyti Šeštosios direktyvos nuostatas. Ta?iau atsakant ? prejudicinius klausimus nereikia išskirti ši? direktyv? nuostat?, nes jas reikia laikyti iš esm?s turin?iomis identišk? reikšm? aiškinimui, kur? Teisingumo Teismas turi pateikti šioje byloje.

D?I „perdavimo“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dal? ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dal?, buvimo

19 Reikia pirmiausia priminti, kad Šešt?ja direktyva ir Direktyva 2006/112 ?tvirtinama bendra PVM sistema, grindžiama b?tent vienoda apmokestinam?j? sandori? apibr?žtimi (žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Optigen ir kt.*, C?354/03, C?355/03 ir C?484/03, Rink. p. I?483, 36 punkt?; 2006 m. vasario 21 d. Sprendimo *Halifax ir kt.*, C?255/02, Rink. p. I?1609, 48 punkt? ir 2013 m. birželio 20 d. Sprendimo *Newey*, C?653/11, 39 punkt?).

20 Šiuo klausimu iš nusistov?jusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad „preki? tiekimo“ s?voka, ?tvirtinta Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalyje, susijusi ne su nuosavyb?s teis?s perdavimu taikomoje nacionalin?je teis?je numatytais b?dais, o su visais materialiojo turto perleidimo sandoriais, kuriais viena šalis suteikia kitai šaliai teis? disponuoti tuo turtu taip, lyg ji b?t? šio turto savinink? (žr. 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *British American Tobacco ir Newman Shipping*, C?435/03, Rink. p. I?7077, 35 punkt?; min?to Sprendimo *Optigen ir kt.* 39 punkt?; min?to Sprendimo *Halifax ir kt.* 51 punkt?; 2010 m. birželio 3 d. Sprendimo *De Fruytier*, C?237/09, Rink. p. I?4985, 24 punkt? ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Evita?K*, C?78/12, 33 punkt?).

21 Be to, Teisingumo Teismas jau nusprend?, kad min?ta s?voka yra objektyvi ir taikoma neatsižvelgiant ? atitinkam? sandori? tikslus bei rezultatus, ir mokes?i? administratorius neturi atlikti tyrim?, kad b?t? nustatytas apmokestinamojo asmens ketinimas, arba atsižvelgti ? kito nei atitinkamas apmokestinamasis asmuo toje pa?ioje tiekimo grandin?je dalyvaujan?io ?kio subjekto ketinim? (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Optigen ir kt.* 44–46, 51 ir 55 punktus; min?to Sprendimo *Halifax ir kt.* 56 ir 57 punktus; 2006 m. liepos 6 d. Sprendimo *Kittel ir Recolta Recycling*, C?439/04 ir C?440/04, Rink. p. I?6161, 41–44 punktus ir min?to Sprendimo *Newey* 41 punkt?).

22 Darytina išvada, kad sandoriai, kaip antai nagrin?jami pagrindin?je byloje, yra preki? tiekimas, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dal? ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dal?, nes jie atitinka objektyvius kriterijus, kuriais pagr?sta ši s?voka, ir jais nevengiama PVM (šiuo klausimu žr. min?t? sprendim? *Optigen ir kt.* 51 ir 52 punktus bei *Halifax ir kt.* 58 ir 59 punktus).

23 Nagrin?jamu atveju negin?ijama, kad *Dixons* buvo patiekt? preki? savinink? vykdant pagrindin?je byloje nagrin?jamus sandorius ir kad d?I to ši bendrov? gal?jo perduoti pirk?jui teis? disponuoti šiomis prek?mis kaip savininkui.

24 Maža to, Teisingumo Teismui pateiktoje bylos medžiagoje n?ra nieko, kuo remiantis b?t? galima abejoti tuo, kad *Dixons* savo noru perdav? min?tas prekes šiam pirk?jui siekdama ?galioti j? disponuoti jomis taip, lyg jis b?t? savininkas.

25 Be to, neatrodo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama sandoriai buvo vengiama mokesčių, nes, kaip matyti iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, *Dixons* reguliariai deklaravo ir mokėjo PVM už šiuos sandorius.

26 Banko kortelės kaip mokėjimo priemonės naudojimas apgaule minėti sandoriai atveju neturi reikšmės tam, kad jie galėtų būti kvalifikuojami kaip prekės tiekimas, kaip jis suprantamas pagal Šeštąją direktyvą ir Direktyvą 2006/112. Iš tiesų toks naudojimas susijęs ne su objektyviais kriterijais, kuriais pagrįsta ši sąvoka, bet su nagrinėjamame sandoryje dalyvavusio asmens kaip pardavėjo ketinimu ir su veiksmis, kurių imtasi siekiant įvykdyti šį ketinimą.

27 Todėl reikia konstatuoti „perdavimo“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalį, tarp *Dixons* ir jos klientų buvimą, nors minėti klientai, vykdamai pagrindinėje byloje nagrinėjamus sandorius, banko kortelę kaip mokėjimo priemonę naudojo apgaule siekdami sumokėti *Dixons* tiekiamą prekę kainą.

28 Šiuo klausimu reikia pridurti, kad, priešingai, nei tvirtina *Dixons*, situacija, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi būti skiriama nuo prekės vagystės, kuri nepatenka į Šeštojoje direktyvoje ir Direktyvoje 2006/112 nustatytą „prekės tiekimo“ sąvoką (žr. minėto Sprendimo *British American Tobacco ir Newman Shipping* 33 punktą).

29 Iš tiesų prekės vagystė nesuteikia teisės vagystę įvykdžiusiam asmeniui disponuoti prekėmis tokiais pačiomis sąlygomis kaip savininkui. Vagystė negali būti laikoma perleidimu, įvykdytu tarp šalies, kuri yra auka, ir pažeidimo autoriaus, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 2006/112 14 straipsnio 1 dalį (žr. minėto Sprendimo *British American Tobacco ir Newman Shipping* 36 punktą).

30 Be to, pati prekės vagystė nesuteikia nuo jos nukentėjusiam asmeniui atitinkamo finansinio atlygio. Taigi vagystė negali būti laikoma prekės tiekimu „už atlygą“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktą (žr. minėto Sprendimo *British American Tobacco ir Newman Shipping* 32 punktą).

Dėl „atlygio“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/112 73 straipsnį, buvimą

31 Dėl klausimo, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamų sandorių atveju *AmEx* ir *Streamline* atlikti mokėjimai pagal įj ir *Dixons* sudarytas sutartis yra „atlygis“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/112 73 straipsnį, reikia priminti, kad, remiantis PVM sistema, apmokestinamosios veiklos operacijos reiškia, jog egzistuoja sandoris tarp šalių ir juo numatyta kaina arba atlygis. Taigi, jei tiekėjo veikla sudaro tik prekės tiekimas be tiesioginio atlygio, neegzistuoja apmokestinamoji vertė ir šis prekės tiekimas neapmokestinamas PVM (žr., be kita ko, paslaugų teikimo srityje 1994 m. kovo 3 d. Sprendimo *Tolsma*, C-16/93, Rink. p. I-743, 12 punktą ir 2011 m. spalio 27 d. Sprendimo *GFKL Financial Services*, C-93/10, Rink. p. I-10791, 17 punktą).

32 Šiomis aplinkybomis Teisingumo Teismas nusprendė, kad prekės tiekimas „už atlygą“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktą, ir todėl yra apmokestinamas, tik jei tarp prekės tiekėjo ir gavėjo egzistuoja abipusis teisinis ryšys ir prekės gavėjo gautas atlygis yra realus atlygis už gavėjui patiektą prekę (žr., be kita ko, paslaugų teikimo srityje minėto sprendimo *Tolsma* 14 punktą ir *GFKL Financial Services* 18 punktą).

33 Iš tiesų už atlygą tiekiamos prekės apmokestinamoji vertė sudaro apmokestinamojo

asmens už j? gautas atlygis (žr., be kita ko, paslaug? teikimo srityje min?to Sprendimo *Tolsma* 13 punkt? ir 2010 m. liepos 29 d. Sprendimo *Astra Zeneca UK*, C?40/09, Rink. p. I?7505, 28 punkt?) tiek, kiek prek? tiekiamas „už atlyg?“, kaip tai suprantama pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkt? ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punkt?, jeigu tarp pristatytos prek?s ir gauto atlygio yra tiesioginis ryšys (žr. 2010 m. spalio 7 d. Sprendimo *Loyalty Management UK ir Baxi Group*, C?53/09 ir C?55/09, Rink. p. I?9187, 51 punkt? ir 2012 m. lapkri?io 8 d. Sprendimo *Profitube*, C?165/11, 51 punkt?).

34 Kai pirk?jas sumoka prek?s kain? banko kortele, kartu vykdomi du sandoriai: t. y., pirma, šios prek?s tiekimas, atliekamas tiek?jo, kuris ? bendr? reikalaujam? kain? ?traukia ir PVM, kur? sumok?s min?tas pirk?jas kaip galutinis vartotojas ir kur? gauna šis tiek?jas valstyb?s išdo naudai, ir, antra, kortel? išdavusio asmens paslaug? teikimas min?tam tiek?jui. Šis paslaugos teikimas – tai prek?s, kuri pirktas naudojantis kortele, apmok?jimo užtikrinimas, tiek?jo veiklos suteikiant galimyb? ?gyti nauj? klient? skatinimas, galima reklama tiek?jo naudai arba panašiai (žr. 1993 m. geguž?s 25 d. Sprendimo *Bally*, C?18/92, Rink. p. I?2871, 9 punkt?).

35 Šiuo klausimu tai, kad pirk?jas sumok?jo sutart? kain? ne tiesiogiai, bet tarpininkaujamas kortel?s išdavusio asmens, ir d?l susiklos?iusi? pirk?jo bei tiek?jo santyki? naudotos mok?jimo priemon?s negali pakeisti apmokestinamosios vert?s. Pagal Šešt?j? direktyv? ir Direktyv? 2006/112 nereikalaujama, kad atlygis už prek?s tiekim? ar paslaugos teikim? b?t? gautas tiesiogiai iš j? gav?jo tam, kad š? tiekim? ar teikim? b?t? galima pripažinti atliktu „už atlyg?“. Iš ties? pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? ir Direktyvos 2006/112 73 straipsn? atlyg? už preki? tiekim? gali sumok?ti ne tik tiesiogiai pirk?jas, bet ir tre?iasis asmuo, nagrin?jamo atveju kortel? išdav?s asmuo (žr. min?t? sprendim? *Bally* 16 ir 17 punktus bei *Loyalty Management UK ir Baxi Group* 56 punkt?).

36 Vadinasi, d?l to, kad atlyg? už *Dixons* patiektas prekes sumok?jo tretieji asmenys, nagrin?jamo atveju *AmEx* ir *Streamline*, negalima daryti išvados, jog šis mok?jimas n?ra *Dixons* gautas atlygis už ši? preki? tiekim?.

37 Be to, tiek, kiek, kaip tai matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos, *Dixons* vykdo proced?ras, numatytas su *AmEx* ir *Streamline* sudarytose sutartyse, ir kiek pagrindin?je byloje nagrin?jami pardavimai atitinka objektyvius kriterijus, kuriais pagr?sta „preki? tiekimo“ s?voka, kaip ji suprantama pagal Šešt?j? direktyv? ir Direktyv? 2006/112, aplinkyb?, kad v?liau paaišk?jo, jog už šiuos pardavimus buvo atsiskaityta kortel?mis, naudotomis apgaule, negali nulemti to, jog min?t? pardavim? kainos sumok?jimas n?ra *Dixons* už juos gautas atlygis.

38 Šiomis aplinkyb?mis ? pateiktus klausimus reikia atsakyti: Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punktą, 5 straipsnio 1 dalis bei 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktą, 14 straipsnio 1 dalis ir 73 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad tokiomis aplinkyb?mis, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, fizinis prek?s perdavimas pirk?jui, kuris apgaule pasinaudoja banko kortele kaip mok?jimo priemone, yra „preki? tiekimas“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 punkt?, 5 straipsnio 1 dal? ir Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punkt? bei 14 straipsnio 1 dal?, ir kad tokio perdavimo atveju tre?iojo asmens atliktas mok?jimas taikant jo ir šios prek?s tiek?jo sudaryt? sutart?, pagal kuri? šis tre?iasis asmuo ?sipareigojo sumok?ti šiam tiek?jui už jo parduotas prekes pirk?jams, kurie naudojami tokia kortele kaip mok?jimo priemone, yra „atlygis“, kaip jis suprantamas pagal Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? ir Direktyvos 2006/112 73 straipsn?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

39 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti

prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas 2 straipsnio 1 punktas, 5 straipsnio 1 dalis bei 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies a punktas, 14 straipsnio 1 dalis bei 73 straipsnis turi b?ti aiškinami taip, kad tokiomis aplinkyb?mis, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, fizinis prek?s perdavimas pirk?jui, kuris apgaule pasinaudoja banko kortele kaip mok?jimo priemone, yra „preki? tiekimas“, kaip jis suprantamas pagal min?to 2 straipsnio 1 punkt? bei min?to 5 straipsnio 1 dal? ir min?to 2 straipsnio 1 dalies a punkt? bei 14 straipsnio 1 dal?, ir kad tokio perdavimo atveju tre?iojo asmens atliktas mok?jimas taikant jo ir šios prek?s tiek?jo sudaryt? sutart?, pagal kuri? šis tre?iasis asmuo ?sipareigojo sumok?ti šiam tiek?jui už jo parduotas prekes pirk?jams, kurie naudojami tokia kortele kaip mok?jimo priemone, yra „atlygis“, kaip jis suprantamas pagal min?to 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkt? ir 73 straipsn?.

Parašai.

* Proceso kalba: angl?.